

พลวัตประชากรปูทะเล (*Scylla* spp.) บริเวณป่าชายเลนที่รับน้ำทิ้งจากระบบบำบัดน้ำเสียชุมชนเทศบาลเมืองเพชรบุรี

Population dynamics of Mud crab (*Scylla* spp.) at the mangrove forest of Laem Phak Bia receiving effluent from Phetchaburi Municipal wastewater treatment system

เสถียรpong ขาวหิต^{1*}

Satiengpong Khowhit^{1*}

Received: 16 November 2019 ; Revised: 30 January 2020 ; Accepted: 24 April 2020

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ศึกษาพลวัตประชากรปูทะเล (*Scylla* spp.) บริเวณป่าชายเลนที่รับน้ำทิ้งจากระบบบำบัดน้ำเสียชุมชนเทศบาลเมืองเพชรบุรี โครงการศึกษาวิจัยและพัฒนาสิ่งแวดล้อมเพื่อการอนุรักษ์ จังหวัดเพชรบุรี ทำการเก็บตัวอย่างปูทะเลในช่วงระหว่างเดือนพฤษภาคม 2555 ถึงเดือนเมษายน 2556 หลังจากนั้นทำการซึ่งน้ำหนักและวัดความยาวของปูทะเลทันที ทำการวิเคราะห์พลวัตประชากรปูทะเลโดยใช้โปรแกรม FiSAT_II ผลการศึกษาพบว่าปูทะเลมีความยาว (L_{∞}) มีค่าเท่ากับ 16.54 เซนติเมตร, ค่าสัมประสิทธิ์การเติบโต (K) ปูทะเล มีค่าเท่ากับ 0.29 ต่อปี, ค่าการเติบโต (J) ปูทะเลมีค่าเท่ากับ 1.90 อัตราการตายปูทะเลทั้งหมด (Z) เท่ากับ 2.81 ต่อปี, อัตราการตายปูทะเลเนื่องจากการประมง (F) เท่ากับ 0.94 ต่อปี และอัตราการตายปูทะเลโดยธรรมชาติ (M) เท่ากับ 1.87 ต่อปี และ ค่าอัตราการนำปูทะเลมาใช้ประโยชน์ (E) มีค่าเท่ากับ 0.33 และอัตราการลดแทนปูทะเลลงที่สุดอยู่ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนมิถุนายน

คำสำคัญ: พลวัตประชากร ปูทะเล (*Scylla* spp.) ป่าชายเลน ระบบบำบัดน้ำเสีย

Abstract

The objective of this research was to study the population dynamics of Mud Crab (*Scylla* spp.) using length-frequency data collected during May 2012 to April 2013 at a mangrove forest that receives effluent from the Phetchaburi Municipal Wastewater Treatment System at Laem Phak Bia, The King's Royally Initiated Laem Phak Bia Environmental Research and Development Project (The LERD Project), Phetchaburi Province, Thailand.

Monthly length frequency data of Mud Crab were analyzed by FiSAT_II. Asymptotic length (L_{∞}) and growth co-efficient (K) were 16.54 cm and 0.29 year⁻¹, respectively. The growth performance index (J) was 1.90. Total mortality (Z) by length-converted catch curve was 2.81 year⁻¹, of which fishing mortality (F) was 0.94 year⁻¹ and natural mortality (M) was 1.87 year⁻¹. The exploitation level (E) of Mud Crab was 0.33. The recruitment pattern was continuous with one major peak in the months of February to June.

Keywords: Population Dynamics, Mud Crab (*Scylla* spp.), Mangrove Forest, Wastewater Treatment System

¹ อาจารย์, สาขาวิชาจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

¹ Lecture, Department of Natural Resources and Environment Management , Faculty of Environment and Resource Studies, Mahasarakham University 44150

* Corresponding author: Satiengpong Khowhit, Department of Natural Resources and Environment Management, Mahasarakham University, puiku1213@gmail.com

บทนำ

ก่อนที่จะทำการก่อตั้งโครงการฯ พื้นที่ชายฝั่งทะเลแหลมผักเบี้ย เป็นป่าชายเลนที่เสื่อมโทรม ไม่มีรายงานว่าพบปูทะเบียน เวลา ป่าชายเลนแหลมผักเบี้ย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในรัชกาลที่ 9 ทรงมีพระราชดำริก่อตั้งโครงการศึกษาวิจัยและพัฒนาสิ่งแวดล้อมแหลมผักเบี้ยอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ในปี พ.ศ. 2533 เพื่อแก้ปัญหาน้ำเสียจากเทศบาลชุมชนเทศบาลเมืองเพชรบุรี ใช้หลักการบำบัดน้ำเสียแบบเทคโนโลยีอย่างง่าย ไม่ยุ่งยากมีประสิทธิภาพ บรรมชาติช่วยธรรมชาติ และมีการศึกษาใช้พืชป่าชายเลนให้มีความเหมาะสมต่อการบำบัดน้ำเสียจึงมีการศึกษาและทดลองปลูกพืชป่าชายเลนบริเวณชายฝั่งทะเลแหลมผักเบี้ยเริ่มตั้งแต่ วันที่ 2 เมษายน 2540 ประกอบด้วยโคงกงใบเล็ก (*Rhizophora apiculata*) แสม (*Avicennia sp.*) ถั่วขาว (*Bruguiera cylindrica*) และโปรง (*Ceriops tagal*) (Figure 1, Figure 2) ซึ่งพืชป่าชายเลนดังกล่าวมีคุณสมบัติพิเศษในการช่วยเติมออกซิเจนให้กับน้ำเสีย กรองหรือฟอกน้ำให้สะอาดขึ้นนอกจากนี้พืชป่าชายเลนจะดูดซับธาตุอาหารและสิ่งปนเปื้อนที่มีอยู่ในน้ำเสีย ช่วยการทำงานของจุลินทรีย์ อันเป็นการใช้ประโยชน์จากพืชป่าชายเลนอีกทางหนึ่งนอกเหนือจากการเป็นแหล่งที่อยู่อาศัย ที่หลบภัยแหล่งอาหาร แหล่งอนุบาลตัวอ่อนของสัตว์น้ำ นอกจากนี้ป่าชายเลนแหลมผักเบี้ยยังมีการนำขยายจากชุมชนเทศบาลเมืองเพชรบุรีผ่านกลไกและนำดินหมักขยายจากชุมชนเทศบาลเมืองเพชรบุรีด้วยน้ำอุ่นคอกกิริตไปตามบริเวณป่าชายเลนแหลมผักเบี้ย ส่งผลทำให้พื้นที่ป่าชายเลนบริเวณชายฝั่งทะเลแหลมผักเบี้ยเพิ่มขึ้นระหว่างปี พ.ศ. 2533-2549 มีพื้นที่ทั้งหมด 394 ไร่ การเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ย 23 ไร่ต่อปี^{2,3,4} หลังจากดำเนินงานของโครงการฯ อย่างต่อเนื่องผ่านไป 26 ปี กลับพบว่าป่าชายเลน

แหลมผักเบี้ยมีปูทะเบียน *Scylla* อยู่พื้นที่มากอยู่อาศัยจำนวน 3 ชนิดประกอบด้วย ปูทะเบียน (*S. paramanosian*), ปูทะเบียน (*S. olivacea*), ปูทะเบียน (*S. serrata*) สร้างอาชีพ สร้างรายได้ให้กับชาว ประมงแต่การทำประมงปูทะเบียนศักยภาพในการผลิตได้ส่งผลทำให้ปัจจุบันปูทะเบียนมีการลดจำนวนลงอย่างรวดเร็ว^{5,6} ดังนั้นการศึกษาพลวัตประชาระปูทะเบียน เวลา พื้นที่ป่าชายเลนแหลมผักเบี้ยประกอบด้วย การเดินทาง อัตราการทดแทนและการนำมาใช้ประโยชน์ เป็นด้านจะทำให้ทราบว่าชีวิตปูทะเบียนประกอบด้วย ช่วงเวลา วัย การผสมพันธุ์และการแพร่พันธุ์ สามารถที่จะมาตราการอนุรักษ์ทรัพยากรูปปูทะเบียนพื้นที่ป่าชายเลนแหลมผักเบี้ยให้มีตลอดไปรวมถึงเบรี่ยบเทียนกับบริเวณป่าชายเลนที่รองรับน้ำทิ้งจากระบบบำบัดน้ำเสียชุมชนเทศบาลเมืองเพชรบุรีกับพื้นที่ป่าชายเลนตามธรรมชาติทั่วๆ ไป

วิธีการดำเนินงานวิจัย

1. พื้นที่ศึกษา

ป่าชายเลนปักเบี้ย ที่อยู่รับน้ำทิ้งจากระบบบำบัดน้ำเสียชุมชนเทศบาลเมืองเพชรบุรี โครงการศึกษาวิจัยและพัฒนาสิ่งแวดล้อมแหลมผักเบี้ยอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ตั้งอยู่ตำบลแหลมผักเบี้ย อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี ตั้งอยู่บนพิกัดละติจูด $14^{\circ}42.240'$ เหนือลองจิจูด $14^{\circ}43.480'$ เหนือและลองจิจูด $06^{\circ}17.780'$ ตะวันออกถึง $06^{\circ}19.271'$ ตะวันออก ปริมาณน้ำเสียชุมชนเทศบาลเมืองเพชรบุรี ที่ถูกสูบมาบำบัดที่โครงการฯ เฉลี่ยประมาณ 6,167 ลูกบาศก์เมตร/วัน ด้วยอัตราการไหล 303.15 ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง เข้าบ่อบำบัด 268.55 ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง⁷ (Figure 1)

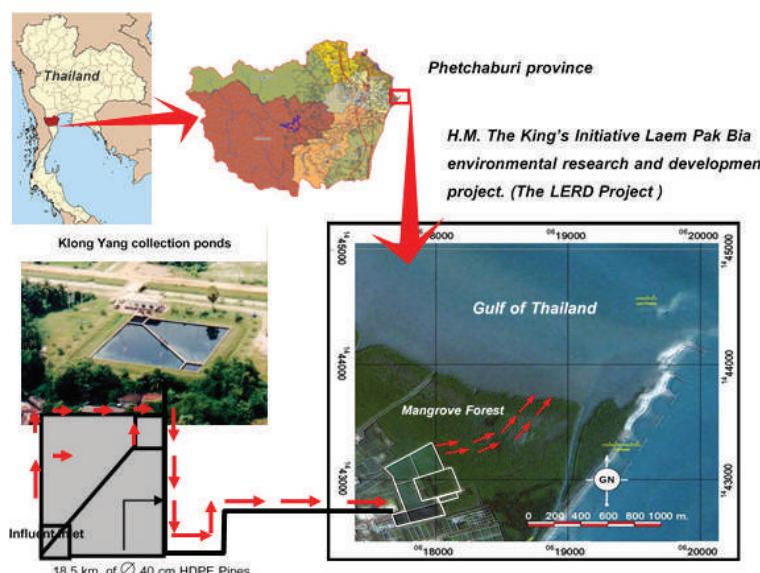

Figure 1 Localization of Mangrove Forest of Laem Phak Bia Receiving Effluent from Phetchaburi Municipal Wastewater Treatment System, The LERD Project, Phetchaburi Province, Thailand.

Figure 2 Mangrove Forest of Laem Phak Bia Receiving Effluent from Phetchaburi Municipal Wastewater Treatment System, The LERD Project at April 2, 1997.

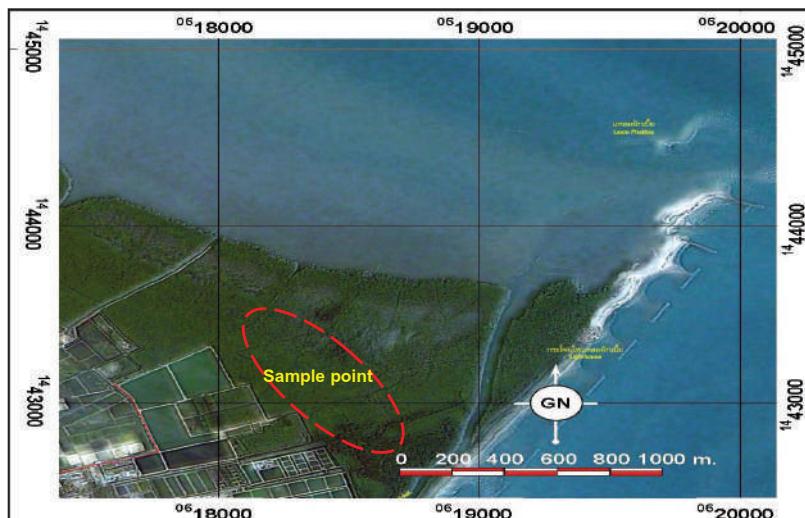

Figure 3 Sample point of Mud Crab (*Scylla* spp.) at Mangrove Forest of Laem Phak Bia Receiving Effluent from Phetchaburi Municipal Wastewater Treatment System, The LERD Project, Phetchaburi Province, Thailand.

Figure 4 Mud Crab (*Scylla* spp.) at Mangrove Forest of Laem Phak Bia Receiving Effluent from Phetchaburi Municipal Wastewater Treatment System, The LERD Project, Phetchaburi Province, Thailand.

2. ศึกษาการเติบโตปูทะเล

ทำการเก็บตัวอย่างปูทะเลโดยใช้ขอเกี่ยวน้ำปูทะเล (Hook) บริเวณพื้นที่ป่าชายเลนแหลมผักเบี้ย (Figure 3) ในช่วงเวลาที่น้ำทะเลลงต่ำสุดของ เดือนธันวาคม จำนวน 3 วัน ต่อเดือน ในระหว่างเดือนพฤษภาคม 2555 ถึงเดือนเมษายน 2556 หลังจากนั้นทำการซึ่งน้ำหนักและวัดความยาวของปูทะเลทันที (Figure 4)

3. การศึกษาผลลัพธ์ประชากรปูทะเล

นำตัวอย่างปูทะเลจำนวน 733 ตัว ที่วัดความยาวตามข้อ 2 มาทำการจำแนกความยาวตามอัตราภาคชั้นด้วยวิธีการ⁵ (Table 1) หลังจากนั้นทำการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป FiSAT_II⁸ เป็นโปรแกรมที่สามารถที่ใช้วิเคราะห์ผลการศึกษาได้ดังนี้คือ

3.1) ค่าการเติบโตปูทะเล⁹ มีสูตร $j=2 \log_{10} L_{\infty} + \log_{10} K$

โดยที่

j =ค่าการเติบโตปูทะเล

L_{∞} =ความยาวปูทะเล (cm)

K =ค่าสัมประสิทธิ์การเติบโตปูทะเล หน่วยต่อปี

3.2) ค่าความสัมพันธ์ระหว่างความยาวกับน้ำหนักปูทะเล¹⁰ มีสูตรดังนี้ $W=aCW^b$

โดยที่

W =น้ำหนักปูทะเล (g)

CW =ความยาวปูทะเล (cm)

a,b =ค่าคงที่

3.3) ค่าเฉลี่ยความยาวต่ออายุ (L_t) ปูทะเล¹¹ มีสูตร $L_t = L_{\infty} * (1 - e^{-k(t-t_0)})$

โดยที่

L_{∞} =ความยาวปูทะเล (cm)

t =อายุของปูทะเล

t_0 =ค่าสมมุติฐานของอายุของปูทะเลเมื่อค่าเท่ากับ 0

K =ค่าสัมประสิทธิ์การเติบโตปูทะเล หน่วยต่อปี

3.4) อัตราการตายปูทะเล

3.4.1) อัตราการตายปูทะเลทั้งหมด (Z)¹²

มีสูตร $Z=a + bt$;

โดยที่

t =อายุปูทะเล

a, b =ค่าคงที่

3.4.2) อัตราการตายปูทะเลโดยธรรมชาติ

(M)^{13,14} มีสูตร $\log_{10} M = 0.0066 - 0.279 \log_{10} L_{\infty} + 0.6543$

$\log_{10} K + 0.4634 \log_{10} T$

โดยที่

L_{∞} =ความยาวปูทะเล (cm)

K =ค่าสัมประสิทธิ์การเติบโตปูทะเล (ต่อปี)

T =ค่าอุณหภูมิของน้ำทะเลในป่าชายเลนเฉลี่ยในรอบปี (°C)

3.4.3) อัตราการตายเนื่องจากการทำประมง

(F) ปูทะเล¹⁵ มีสูตร $F=Z-M$

โดยที่

Z =อัตราการตายปูทะเลทั้งหมด

M =อัตราการตายปูทะเลตามธรรมชาติ

3.5) อัตราการใช้ประโยชน์ (E) ของปูทะเล¹⁶

มีสูตร $E=F/Z$

โดยที่

F =อัตราการตายปูทะเลเนื่องจากการประมง

Z =อัตราการตายปูทะเลทั้งหมด

3.6) อัตราการลดแทนปูทะเลสามารถคำนวณหาได้ จากปริมาณปูทะเลในแต่ละเดือน โดยใช้โปรแกรม FiSAT_II

ผลการทดลอง

1. การเติบโตและอายุปูทะเล

การเติบโตปูทะเล พบร่วมกับความยาว (L_{∞}) ปูทะเลมีค่าเท่ากับ 16.54 เซนติเมตร, ค่าสัมประสิทธิ์การเติบโต (K) ปูทะเลมีค่าเท่ากับ 0.29 ต่อปี (Figure 5) ค่าการเติบโต (j) ปูทะเลมีค่าเท่ากับ 1.90, ปูทะเลมีขนาดความกว้างสัมพันธ์กับอายุปูทะเล (Figure 6)

Table 1 Length frequency data of Mud Crab (*Scylla* spp.) from of Mangrove Forest of Laem Phak Bia Receiving Effluent from Phetchaburi Municipal Wastewater Treatment System, The LERD Project.

ML (Cm)	May.	Jun.	Jul.	Aug.	Sep.	Oct.	Nov.	Dec.	Jan.	Feb.	Mar.	Apr.
2.00-2.49	4	1	1	2	2							
2.50-2.99	1	3	9	6	2							
3.00-3.49	8	7	10	11	5							
3.50-3.99	5	20	20	26	3							
4.00-4.49	6	14	24	16	3							
4.50-4.99	1		1	4								
5.00-5.49	1	1										
5.50-5.99												
6.00-6.49												
6.50-6.99												
7.00-7.49				1					2			
7.50-7.99					1	1	1			1	2	3
8.00-8.49	2	1				2	1	1		10		5
8.50-8.99						6	2	2	3	4	8	4
9.0-9.49	4		1		1	9	5	4	6	14	5	12
9.5-9.99		1				14	6	6	3	2	11	15
10.00-10.49	2	2	0	1		10	7	3	6	7	7	14
10.50-10.99	1		2			6	7	7	6	6	12	4
11.00-11.49	4	8	7	8		2	3	11	10	7	6	3
11.50-11.99			1			4	1	5	7	10	3	3
12.00-12.49	7	4	1	3	2	4	6	8	10	4	4	5
12.50-12.99	1					1	1	3	2	2	3	1
13.00-13.49	2	2	1	1		1	1	4	1	3	2	1
13.50-13.99						2	3	3	3	2	2	
14.00-14.49	2	1	1	1	3	1	1		1			
14.50-14.99							1					
15.00-15.49									1		1	
15.50-15.99											1	

2. ความสัมพันธ์ระหว่างความกว้างกระดองกับน้ำหนักปูทะเลมีรายละเอียดดังนี้

$$W=21.877L^{1.339} (r^2=0.85) \text{ (Figure 7)}$$

3. อัตราการตายปูทะเล

อัตราการตายปูทะเลในบริเวณป่าชายเลนแหลมผักเบี้ย พบ.ว่าการการจับปูทะเลทั้งหมด (Z) เท่ากับ 2.81 ต่อปี, อัตราการตายปูทะเลเนื่องจากการประมง (F) มีค่าเท่ากับ 0.94 ต่อปี และ อัตราการตายปูทะเลโดยธรรมชาติปูทะเล (M) เท่ากับ 1.87 ต่อปี (Figure 8)

4. อัตราการนำปูทะเลมาใช้ประโยชน์ (E)

อัตราการนำปูทะเลมาใช้ประโยชน์ (E) บริเวณป่าชายเลนแหลมผักเบี้ยมีค่าเท่ากับ 0.33 พบ.ว่าการจับปูทะเลที่เหมาะสมที่สุดมีค่าเท่ากับ 0.30 เสน่ห์ ประศีเขียวแสดงถึงการจับปูทะเลในปัจจุบัน มีค่าเท่ากับ 0.35 และเสนอประศีเหลืองแสดงถึงอัตราการจับปูทะเลมาใช้ประโยชน์มากที่สุดเท่ากับ 0.46 (Figure 9)

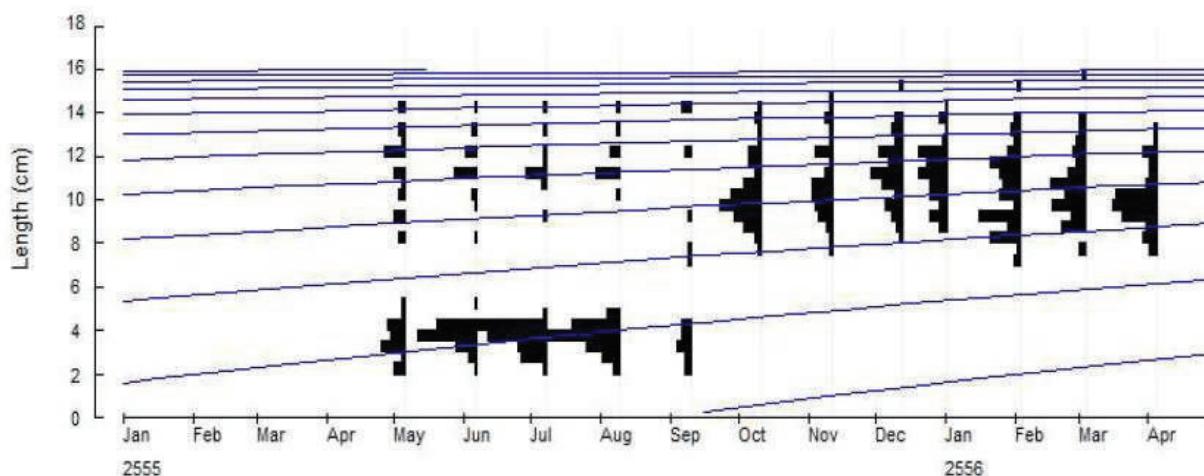

Figure 5 Restructured length-frequency distribution and the estimated growth curves for Mud crab using FiSAT_II ($L_{\infty} = 16.54 \text{ cm}$ and $K=0.29 \text{ yr}^{-1}$)

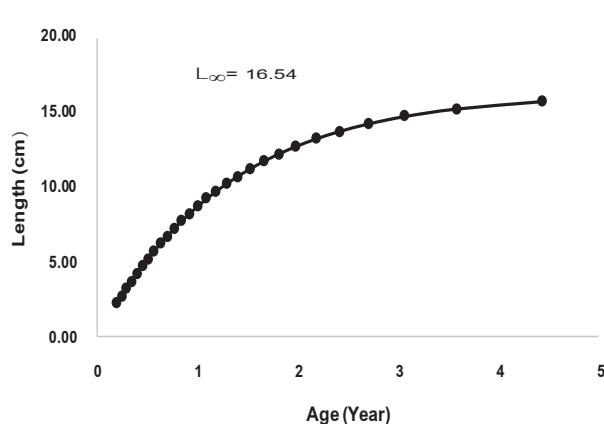

Figure 6 Plot of age and growth of Mud crab based on computed growth parameters

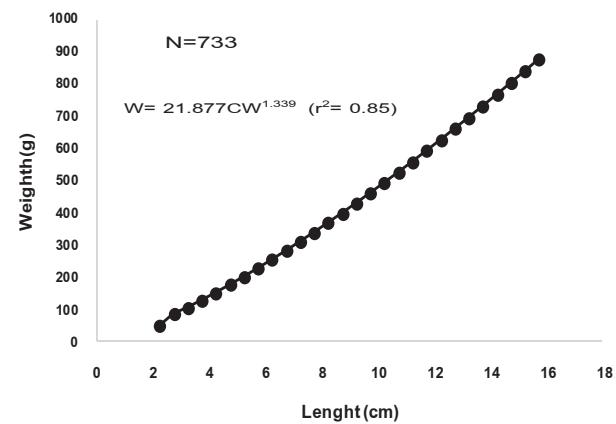

Figure 7 Length-weight relationship of Mud crab

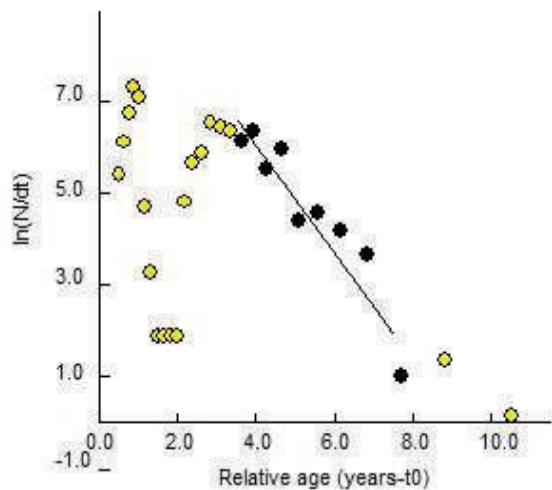

Figure 8 Length converted catch curve of Mud crab

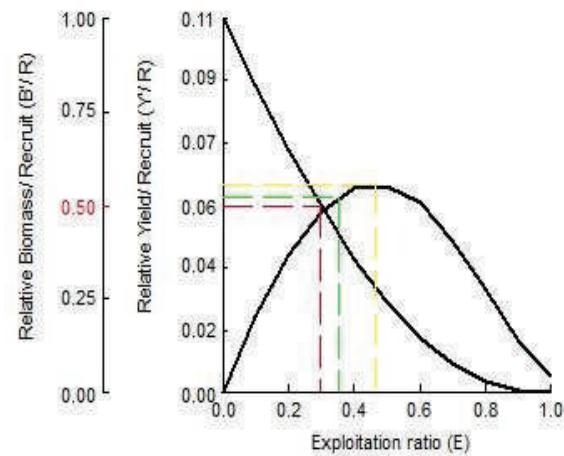

Figure 9 Relative yield per recruit of Mud crab (yellow line-Emax ; green line-E10 ; red line-E50)

5. อัตราการหดแทนปูทะเล

อัตราการหดแทนปูทะเลบริเวณป่าชายเลนแหลมผักเบี้ยญ์ในช่วงร้อยละ 0.00-20.56 โดยมีการหดแทนกันของปูทะเลบริเวณป่าชายเลนแหลมผักเบี้ยญ์ 2 ช่วงประกอบ

ด้วยช่วงระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนมิถุนายนและเดือนพฤษภาคมถึงเดือนกันยายน ซึ่งอัตราการหดแทนสูงที่สุดในพฤษภาคมร้อยละ 20.56 (Figure 10)

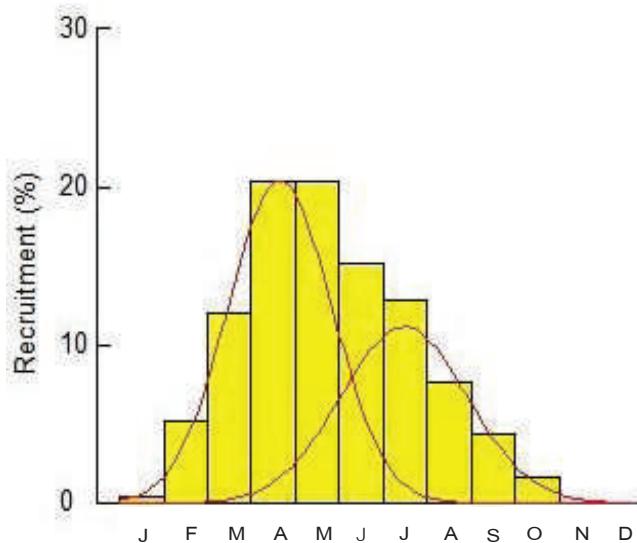

Figure 10 Recruitment pattern of Mud crab

วิจารณ์การทดลอง

ผลจากการศึกษาการศึกษาพัฒนาประชากรปูทะเล (*Scylla spp.*) บริเวณป่าชายเลนแหลมผักเบี้ยญ์ที่รองรับน้ำทิ้งจากระบบบำบัดน้ำเสียชุมชนเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี พบร่วมปูทะเลมีความยาว (L_u) มีค่าเท่ากับ 16.58 เซนติเมตร, ค่าสัมประสิทธิ์การเติบโต (K) มีค่าเท่ากับ 0.29 ต่อปี, ค่าการเติบโต (γ) มีค่าเท่ากับ 1.35 เปรียบเทียบกับป่าชายเลนตามธรรมชาติมีค่าที่ต่ำกว่าและมีความแตกต่างจากการศึกษาบริเวณคลองหงาว จังหวัดระนอง พบร่วมปูทะเลมีความยาว (L_u) มีค่าเท่ากับ 14.77 เซนติเมตร, ค่าสัมประสิทธิ์การเติบโต (K) ปูทะเลมีค่าเท่ากับ 1.08 ต่อปี⁵ จากการศึกษาของคุณภกนอาหารในกระเพาะปูทะเลระยะเติบโต (*Adult*) บริเวณป่าชายเลนคลองหงาว จังหวัดระนอง พบร่วมปูทะเลระยะเติบโต (*Adult*) มีพฤติกรรมหาอาหารกินในเวลากลางคืนและเป็นผู้ล่า (*predator*) สัตว์หน้าดิน ในระบบนิเวศป่าชายเลน โดยอาหารที่พบในกระเพาะอาหารของปูทะเลมากที่สุด คือครัสตาเชียน รองลงมาได้แก่ปลาและหอยตามลำดับ^{17,18} ซึ่งในบริเวณป่าชายเลนแหลมผักเบี้ยญ์มีครัสตาเชียน และ ทรัพยากรทางสัตว์มีความอุดมสมบูรณ์ มีชนิด บริมาณและความหลากหลายกว่าป่าชายเลนธรรมชาติทั่วๆ ไป¹⁹⁻²³ ส่งผลทำให้ปูทะเลบริเวณป่าชายเลนแหลมผักเบี้ยญ์มีความยาว (L_u), ค่าสัมประสิทธิ์การเติบโต (K) ที่ดีกว่าพื้นที่ป่าชายเลนตามธรรมชาติตามไปด้วย

ป่าชายเลนแหลมผักเบี้ยญ์ที่รองรับน้ำทิ้งจากระบบบำบัดน้ำเสียชุมชนเทศบาลเมืองเพชรบุรี มีการตายปูทะเลทั้งหมด (Z) เท่ากับ 2.81 ต่อปี, อัตราการตายปูทะเลเนื่องจาก การประมง (F) เท่ากับ 0.94 ต่อปี, อัตราการตายปูทะเล โดยธรรมชาติ (M) เท่ากับ 1.87 ต่อปี และค่าอัตราการนำปูทะเลมาใช้ประโยชน์ (E) มีค่าเท่ากับ 0.33 เปรียบเทียบกับป่าชายเลนตามธรรมชาติมีค่าที่ต่ำกว่าและมีความแตกต่างจากการศึกษาบริเวณคลองหงาว จังหวัดระนอง พบร่วมปูทะเลทั้งหมด (Z) เท่ากับ 5.71 ต่อปี, อัตราการปูทะเล ตายเนื่องจาก การประมง (F) เท่ากับ 3.43 ต่อปี อัตราการตายปูทะเล โดยธรรมชาติ (M) เท่ากับ 2.28 ต่อปี และค่าอัตราการนำปูทะเลมาใช้ประโยชน์ (E) มีค่าเท่ากับ 0.60⁵ ซึ่งบริเวณป่าชายเลนแหลมผักเบี้ยญ์ที่รองรับน้ำทิ้งจากระบบบำบัดน้ำเสียชุมชนเทศบาลเมืองเพชรบุรี ประกาศเป็นพื้นที่ป่าชายเลนอนุรักษ์ปูทะเลไม่อนุญาตให้ชาวประมงใช้อุปกรณ์นิยมอื่นทำประมง หะเลยกเว้นใช้ขอเกี่ยวปูทะเล (Hook) เท่านั้นส่งผลทำให้ปูทะเลในบริเวณป่าชายเลนแหลมผักเบี้ยญ์ มีการตายปูทะเลทั้งหมด (Z) อัตราการตายปูทะเลโดยธรรมชาติ (M) และค่าอัตราการนำปูทะเลมาใช้ประโยชน์ (E) จึงมีค่าต่ำกว่าป่าชายเลนตามธรรมชาติตามไปด้วย

บริเวณป่าชายเลนแหลมผักเบี้ยญ์ที่รองรับน้ำทิ้งจากระบบบำบัดน้ำเสียชุมชนเทศบาลเมืองเพชรบุรี มีอัตราการ

ทดแทนของปูทะเลอยู่ในช่วงร้อยละ 0.00-20.56 โดยมีช่วงของ การทดแทนกันขึ้นของปูทะเลอยู่ 2 ช่วงเวลา ช่วงแรกอยู่ในช่วง ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนมิถุนายนและช่วงที่สองอยู่ ในช่วงระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงเดือนกันยายน ซึ่งจะอัตรา การทดแทนสูงที่สุดเดือนพฤษภาคม (Figure 10) เพราะว่า ปูทะเลเป็นอาหารเล่นแหลมผักเบี้ยจะมีการช่วงฤดูกาลไว้ในช่วง ระยะเวลาเดือนธันวาคมจนกระทั่งถึงเดือนมีนาคมส่งผลทำให้ หลังจากช่วงเวลาดังกล่าวเดือนพฤษภาคมถึงเดือนสิงหาคม จะพบปูทะเลขนาดเล็กเข้ามาทดแทนมากปูทะเลขนาด 2.00- 4.49 เช่นติเมตรเป็นจำนวนมาก (Table 1) จึงส่งผลทำให้มี อัตราการทดแทนปูทะเลสูงที่สุดตามไปด้วย เปรียบเทียบกับ ปูชาญเลนตามธรรมชาติตามความแตกต่างกันกับการศึกษา อัตราการทดแทนปูทะเล (*Scylla olivacea*) บริเวณอ่าวบ้าน ดอน จังหวัดสุราษฎร์ธานีพบว่าปูทะเล จะมีการช่วงฤดูกาลไว้ 2 ช่วงเวลาเดือนตุลาคมถึงเดือนธันวาคม และเดือนเมษายนถึง เดือนพฤษภาคม²⁴ บริเวณคลอง หงาว จังหวัดระนอง พบร่วม ปูทะเล (*Scylla olivacea*) จะมีการช่วงฤดูกาลไว้ในเดือน พฤศจิกายนถึงเดือนธันวาคม และเดือนมีนาคมถึงเดือน เมษายน²⁵ ซึ่งส่งผลทำให้บริเวณปูชาญเลนแหลมผักเบี้ย บริเวณอ่าวบ้านดอน และบริเวณคลอง หงาว พบรูปปูทะเลขนาดเล็กเข้ามาทดแทนจำนวนมากในช่วงระหว่างเดือนพฤษภาคม จนกระทั่งถึงเดือนมิถุนายน (Table 1) ไม่มีความแตกต่างกัน เนื่องจากเมื่อปูทะเลผสมพันธุ์เสร็จแล้วจะเคลื่อนที่ออกไป ทางไปนอกบริเวณปูชาญเลนโดยอาศัยลมรบกวนตะวันออก

Table 2 Population parameters of Mud Crab (*Scylla* spp.) in Mangrove Forest of Laem Phak Bia and other Mud Crab as reported in other studies.

Parameter	Klong Ngao Mangrove ⁵	Study area
Asymptotic length (L_{∞}) in cm	14.78	16.54
Growth co-efficient (K) (year ⁻¹)	1.08	0.29
Growth performance index (j)	-	1.90
Mortality rates (Z) (year ⁻¹)	5.71	2.81
Fishing mortality (F) (year ⁻¹)	3.43	0.94
Natural mortality(M) (year ⁻¹)	2.28	1.87
Exploitation level (E)	0.60	0.33
Recruitment pattern	March- April	February-July

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาพลวัตประชากรุภูภล (Scylla spp.) บริเวณป่าชายเลนแหลมผักเบี้ยที่รองรับน้ำทึบจากระบบบำบัดน้ำเสียชุมชนเทศบาลเมืองเพชรบุรี โครงการศึกษาวิจัยและพัฒนาสิ่งแวดล้อมแหลมผักเบี้ยอันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดเพชรบุรี พบว่าปูภล่มีความยาว (L_u), ค่าสัมประสิทธิ์เดิบໂຕ (K), การเติบโต (γ), อัตราการตาย

ทั้งหมด (Z), อัตราการตายปุ่มทะเบียนจากการประมง (F) และ อัตราการตายปุ่มทะเบียนโดยธรรมชาติ (M) และค่าอัตราการนำปุ่มทะเบียนใช้ประโยชน์ (E) ดีกว่าพื้นที่ป่าชายเลนตามธรรมชาติ ส่วนการทดสอบกันของปุ่มทะเบียนอยู่ 2 ช่วงประกอบด้วยช่วงระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนมิถุนายนและ เดือนพฤษภาคมถึงเดือนกันยายน อัตราการทดสอบสูงที่สุดในช่วงระหว่างเดือนมีนาคมถึงเดือนกรกฎาคม

ข้อเสนอแนะ

ควรที่จะงดทำการประมงปูทะเลบริเวณป่าชายเลน แหลมผักเบี้ยในช่วงระยะเวลาเดือนธันวาคมจนกระทั่งถึงเดือนมีนาคม เพราะว่าช่วงเวลาดังกล่าวปูทะเลเพศเมียมีไข่ออกนอกระดูกอกและไข่สุกเต็มที่

รหัสนักวิจัยได้รับอนุญาตใช้สัตว์เพื่อการทดลอง:
นายเสถียรพงษ์ ขาวหิต รหัส U1084032562

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณโครงการศึกษาและวิจัยสิ่งแวดล้อมแหลมผักเบี้ยอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ตำบลแหลมผักเบี้ย อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี ที่เอื้อเพื่อสถานที่ในการเก็บตัวอย่างปูทะเลในครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

1. โครงการศึกษาและพัฒนาสิ่งแวดล้อมแหลมผักเบี้ย อันเนื่องมาจากพระราชดำริ. รายงานความก้าวหน้า ของการวิจัย ครั้งที่ 2 เรื่อง การพัฒนางานวิจัยโครงการ พระราชดำริการกำจัดขยะและบำบัดน้ำเสียชุมชนเพื่อ ส่งเสริมตามความต้องการของท้องถิ่น. กรุงเทพฯ ; 2549.
2. เกษม จันทร์แก้ว ชาตรี นิมปี. การศึกษาสำรวจ การเพิ่มขึ้นของพื้นที่ชายฝั่งทะเลบริเวณโครงการศึกษา วิจัยและพัฒนาสิ่งแวดล้อมแหลมผักเบี้ยอันเนื่องมาจาก พระราชดำริ. รายงานประจำปีโครงการศึกษาวิจัย และพัฒนาสิ่งแวดล้อมแหลมผักเบี้ยอันเนื่องมาจาก พระราชดำริ, กรุงเทพฯ ; 2549.
3. พิชชาทร เรืองเดช. ความสามารถในการดูดซับก้าช คาร์บอนไดออกไซด์ของพันธุ์ไม้ป่าชายเลนบางชนิดภาย ใต้สภาพน้ำเสีย บริเวณแหลมผักเบี้ย จังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิตสาขาวิชาพุทธศิลป์ เศรษฐกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ; 2554.
4. สนิท อักษรแก้ว. ป่าชายเลน นิเวศวิทยาและการจัดการ. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ ; 2542.
5. กานุจนา จีรพันธ์พิพัฒน์ ณัฐกร ประดิษฐ์สรรพ์. การ จำแนกชนิดและประเมินสภาวะทรัพยากรปูทะเล ใน บริเวณคลองหงาว จังหวัดระนอง. รายงานฉบับสมบูรณ์ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.). กรุงเทพฯ ; 2548.
6. สนธยา ภูลักษยา อุਮารินทร์ มัจฉาเกื้อ หวานทอง จุฑากेतุ. สภาวะผลจับและการวิเคราะห์แนวโน้มการประมง ปูทะเลในอ่าวไทย. วารสารวิทยาศาสตร์บูรพา 2560 ; 22(1): 240-252.
7. ธนาณัต์ จินดารักษ์. สมุดนำในระบบบ่อผึ้งบำบัดน้ำ เสียของโครงการศึกษาวิจัยและพัฒนาสิ่งแวดล้อมแหลม ผักเบี้ยอันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิศวกรรม ทรัพยากรน้ำ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ; 2557.
8. Gaynilo FCJ, Sparre P, Pauly D. FAOICLARM Stock Assessment Tools (FiSAT) User's Manual. FAO Computerized Information Series Fisheries ; 1995.
9. Pauly D, David N. ELEFAN-I BASIC program for the objective extraction of growth parameters from length-frequency data. Meeresforschung. 1981 ; 28: 205-211.
10. King M. Fisheries biology: assessment and management (p.341). Fishing News Books. Oxford, England ; 1995.
11. Jindalikit J. Biology of the Blue Swimming Crab *Portunus pelagicus* (Linnaeus,1766) in the Upper Gulf of Thailand. In: Seminar report 2001 Department of Fisheries, Ministry of Agriculture and Cooperatives, Bangkok. 2001 ; 242-252.
12. Pauly D. Length-converted catch curves and the seasonal growth of fishes. ICLARM Fishbyte. 1990 ; 8(3): 33-38.
13. Gaynilo FCJr, Sparre P, Pauly D. FAOICLARMstock assessment tools II (FiSAT_ II). Revised version. User's guide. FAO Computerized Information Series (Fisheries). No. 8, Revised version. Rome, FAO ; 2005.
14. Pauly D. Some simple methods for the assessment of tropical fish stocks. FAO Fisheries Technical Paper, (254). 1983 ; 52.
15. Sparre P, Venema SC. Introduction to tropicalfish stock assessment. Rome: FAO FisheriesTechnical Paper. 1992 ; 376 p.
16. Thompson WF, Bell FH. Biological statistics of the pacific halibut fishery effect of changes in intensity upon total yield per unit of gear. Rep. International Pacific Halibut Commission (IPHC). 1934 ; 8:1-49.
17. ชลธี ชีวะเศรษฐรัม. ชีววิทยาปูทะเล (*Scylla serrata* Forskal) ที่ป่าชายเลน คลองหงาว จังหวัดระนอง. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชา วิทยาศาสตร์ทางทะเล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ ; 2533.

18. ชาญยุทธ สุดทองคง. การเลือกแหล่งอาหาร และชีวิทยาประมงของปูทะเล *Scylla serrata* (Forskal, 1755) ในป่าชายเลนคลองหงาว จังหวัดระนอง. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิตสาขาวิทยาศาสตร์ทางทะเล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ ; 2539.
19. ปริศนา เจียรภูล. ชนิด, ปริมาณและการกระจายของสัตว์น้ำดินในป่าชายเลนก่อนใช้บำบัดน้ำเสียบริเวณแหลมผักเบี้ย จังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ ; 2544.
20. ฤทัยพร ธรรมนัส. ทรัพยากรัตน์น้ำในพื้นที่ป่าชายเลนบริเวณโครงการศึกษาวิจัยและพัฒนาสิ่งแวดล้อมแหลมผักเบี้ยอันเนื่องมาจากพระราชดำริ. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ ; 2544.
21. สำราญ วงศ์สิงห์. การกระจายของสัตว์น้ำดินขนาดใหญ่ในป่าชายเลนหลังการใช้บำบัดน้ำเสียบริเวณแหลมผักเบี้ย จังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ ; 2545.
22. รัตน์พร ทรงย์สมบูรณ์. องค์ประกอบชนิด ความชุกชุม และการแพร่กระจายของปลาวยอ่อนบริเวณแหลมผักเบี้ยจังหวัดเพชรบุรี วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์ทางทะเล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ ; 2546.
23. อรทัย จิตไชยสก. การศึกษาผลของน้ำทึบที่ผ่านระบบบำบัดน้ำเสียชุมชนต่อการเติบโตและชีพลักษณะของป่าชายเลนบริเวณโครงการศึกษาวิจัยและพัฒนาสิ่งแวดล้อมแหลมผักเบี้ยอันเนื่องมาจากพระราชดำริ อำเภอป่าบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ ; 2555.
24. ผ่องพิศ ประจักษ์วิมล. ถดถ้วนไข่และขนาดเพศเมียแรกเริ่มสมบูรณ์เพศของปูทะเลขาว (*Scylla paramamosain*) และปูทะเลดำ (*Scylla olivacea*) ในบริเวณอ่าวบ้านดอน จังหวัดสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชานิเวศวิทยา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สงขลา ; 2544.
25. ชนิษฐา บรรพนันท์ วิทยา ระหว่าง. การศึกษาแหล่งและถดถ้วนไข่และพัฒนาการของปูทะเล (*Scylla olivacea*, Herbst, 1976) ในบริเวณคลองหงาว จังหวัดระนอง. รายงานฉบับสมบูรณ์ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.). กรุงเทพฯ ; 2548.
26. แสนยา ภูลักษณ์. การอพยพเพื่อการวางไข่และถดถ้วนไข่ของปูทะเล *Scylla olivacea* (Herbst, 1796) ในป่าชายเลนคลองหงาว จังหวัดระนอง. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์ทางทะเล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ ; 2548.
27. Jantrarotai P, Taweechure K, Pripappong S. Salinity levels on survival rate and development of Mud Crab (*Scylla olivacea*) from zoea to megalopa and from megalopa to crab stage. *Kasetsart Journal (Natural Science)*. 2002 ; 36: 278-284.
28. วิทยา ระหว่าง. ผลกระทบของปูทะเล (*Scylla olivacea* Herbst, 1796) ในบริเวณคลองหงาว จังหวัดระนอง ปี 2543-2545. เอกสารวิชาการฉบับที่ 37/2547. ระนอง ; 2547.
29. โภค สมบูรณ์. ความชุกชุมและการเจริญพันธุ์ของปูทะเลเมีย *Scylla paramamosain* และ *S. Olivacea* บริเวณอ่าวทุ่งมหา จังหวัดชุมพร. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การประมงสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, กรุงเทพฯ ; 2551.
30. ปราภรณ์ เชวะโน. ความมั่นคงของการทำประมงปูทะเล และบทบาทของชุมชนในการจัดการทรัพยากรีมในอ่าวกะเปอร์ จังหวัดระนอง. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการประมง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ ; 2554.